

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibrería Espanyola, Rambla del Mitj, 20 botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

CRÓNICA ENSOTANADA.

odiám escriure 'l present article durant la Senmana Santa, época de reculliment, de devoció y de bons exemples; però ben considerada la cosa, resulta que 'ls ensotanats no son com lo sabros company de Sant Antoni que no pot matarse sinó dintre de un determinat període de temps.... La carn d' ensotanat tot l' any es bona.

Comensém pèl primer. Es lo primer un tal Mossén Perico Puig, que n' ha fet á l' alsada de un campanar. Una vegada que volían agafarlo per no sè quina trafica, 'l trobaren á Madrid agradablement ocupat en una casa de donas de vida alegre. Ja estava á punt de convertir á las extraviadas Magdalenas, quan la policia va interrompre aquells exercicis espirituals, posant lo pres. Pero Mossén Perico va trobar la manera d' escapullirse, y després de alguns mesos de pesquissas y fugas, al últim ha anat á raure á mans del jutje instructor de Vigo, que li busca las pessigollas per haver estafat 2.500 pessetas al banquer de aquella ciutat D. Manuel Barcena. ¡Qui sab, Mare de Dèu! Potser Mossén Perico 's proposava invertir aquella suma en la conversió de ovellas esgarriadas... Està vist, no 's pot seguir lo camí de las bonas intencions, sense caure de quatre grapas als paranyes de la justicia.

Almeria es una de las provincias d' Espanya més endarreridas y miserables. ¿Qué necessita una provincia de tals circumstancias per aixecarse de la seva postració? ¿Camins, carreteras, ferrocarrils?... Donchs lo govern, atent sempre á las públicas necessitats, acaba de destinar 20,000 duros... —¿A obrir un camí? —No senyors, á reedificar lo palau del Bisbe. ¿Y donchs que 's figuravan? Per certas provincias no hi ha millor camí que 'l de anarse'n al cel en cos y ánima, y 'l Palau del bisbe pot servir molt bé d' estació de sortida.

Una cosa per l' istil passa á Sevilla. Dèu en sa sabiduria infinita y en virtut de desiguis que pèls humans seran sempre inescrutables, permet que s' ensorri una part de aquella magnifica catedral. —Se tracta de una joya d' art, de una maravella arquitectónica:—diuhen los entusiastas.

Y 'l govern s' escura las butxacas y comensa á enviar á Sevilla una ratxada de mils duros destinats á la reparació del temple derruhit.

Mentres tan lo cabildo que ha vingut explotant aquella finca per espay de alguns sigles, se manté quiet y sense dir aquesta boca es meva.

No fos cas que obrintla se li escapés la revelació de que t' arreconadet y apartat del trángul mundanal, un pico de 17 milions en paper del Estat. ¡Y qu' es cas de invertir ni un céntim en la reconstrucció del temple!

Ja pot caure la Catedral, que lo qu' es los 17 milions no 'ls ha de agatar á sota.

L' escena que vaig á referirlos passa en una sagristia de Málaga. Dos senyoras se presentan á un capellá qu' está revestintse per sortir á dir missa. N' hi encomanan una per l' endemá y preguntan:

—¿Quánt es? —Lo de costum—respon lo capellá—deu ralets. —Tingui, cobris,—diu una de las senyoras entregantli una moneda de cinch duros.

Lo capellá 'ls torna 90 rals en monedas de plata, y las senyoras se retiran; pero als tres minuts tornavan á compareixer.

—La missa que acabém d' encomanarli per encarrech de una amiga será cantada ¿veritat?—diu una de las feligresas.

—¿Per deu ralets una missa cantada?... ¡Qué s' han figurat!... Una missa cantada val 30 rals.

—Veli aquí—diu l' altra feligresa—que ara no sè si la missa que 'ns ha encarregat l' amiga ha de ser cantada ó resada.

—Aixó ray, preguntinli—diu lo capellá ab impaciencia perque anava passantli l' hora de sortir á celebrar. Y per posar fi al conflicte 'ls torná la moneda de cinch duros y reculli 'ls noranta rals del cambi.

Més tart observá que havia sigut victima de un timo; entre 'ls 90 rals hi havia dos duros falsos.

De manera que la missa en qüestió no sigui resada, ni cantada.

Sigué trinada!

Ensotanat per ensotanat que me 'l donguin ben valent, y per valent de veras lo rector de Ciejabeitia, petit poblet de la provincia de Vizcaya.

El havia anat ab los carlins á títul de capellá de regiment. Quan una banda de facinerosos ne feya alguna de *pòpulo barbaro*, ell anava absolventlos de un á un y fentlos la creu 'ls deixava més nets de pecat que una patena.

Terminada la guerra 's dedicá á predicar la paraula divina, y en vigílias de eleccions y á pretext d' explicar als seus béns y ovellas l' enciclica *Libertas*, los digué que s' abstinguessen de votar als liberals, ja que 'l votarlos era un pecat igual ó pitjor que acompanyar als lladres é cometre un robo, que 'ls que votavan als liberals faltavan á la paraula empenyada ab Dèu al rebre las ayguas del batisme, y que 'ls que tal fessen quedarian condemnats á las penas eternas del infern.

Aquesta predicació tan curiosa y cristiana doná lloch á la formació de una causa criminal per coaccions als electors; y com en l' acte del judici l' ensotanat va mantenirse ferm sostenint á peu y á caball aquella in-

terpretació tan rabiosa de la enciclica *Libertas*, l' audiència de Burgos ha tingut la satisfacció de condemnar á aquell energúmeno á 5 anys, 7 mesos y 1 dia de presó correccional, 300 missas de multa y demés accessorias. ¿No es veritat que quan un capellá cau á la cassola, á un hom' li sembla que respira millor?

Posém fi á la present crónica, que no s' acabaria may si haviam de apurar totas las notas de la cartera; posemhi fi ab un incident cómic, que al teatro produhiria un gran efecte.

Figúrinse un capellá que fa plantar una creu de fusta á ran de un camí; va á benehirla ab tota solemnitat, y no recordantse de que l' han pintada de fresch, la besa ab gran devoció.

Se gira de cara al públich y de totas las bocas brota una gran rialla.

Lo capellá duya lutzana de color de xocolate.

P. K.

As dugas fraccions del partit constitucional de Barcelona no han trobat manera d' entendres. Don Francisco més s' estima ser cap d' arengada que qua de avestrús, y á trucos de ser la primera figura prefereix capitanejar una fracció de barras que treballar per la unió del seu partit.

—¡Tinch l' apoyo de D. Práxedes!... diu ell, pavonejantse, y sense considerar que 'ls constitucionals antichs, los més consegüents, los que tenen major significació política se li colocan davant per davant.

Y 's queda tan satisfet ab l' apoyo de D. Práxedes y rodejat dels Sols; dels González, dels Martí y Tomás y dels Fontrodons.

Satisfet y en disposició de parlar del contuberni entre possibilistas y conservadors.

Bismarck y l' inglés tractan secretament de un negoci important. Voldrian apoderarse del imperi de Marruecos y repartirse'l, com á bons germans.

Ab una condició: que que ni Fransa, ni Italia, ni Espanya participin poch ni molt del reparto.

Lo negoci está molt ben calculat: Inglaterra hi posará 'ls quartos y Alemania 'ls pinxos.

Sols que Italia, Fransa y Espanya serém los vehins que sortirem á la finestra y cridarem:—¡Lladres!

Si no sabia la significació dels directors de algunas societats obreras, que acostuman á procedir sense consultar als seus representats, preguntaria ¿ab quians favors ú obsequis s' haurán pagat las firmas de una certa exposició reclamant que D. Francisco de Paula, siga nombrat poch menos que arcalde perpétuo de Barcelona?

que, si eram bons, algún dia lo sufragi 'ns donaria... y per ara no 's veu res. Lo poble es molt bon minyo, y ab tot y 'l que va jurarli, may li ve bè de donarli lo... caballet de cartró. Pensi 'l lance seriamt porque pot donarse 'l cas que, igual que aquell bordegás, lo poble 's torni dolent.

C. GUMA.

LO PROCÉS DEL CARRER DE FUENCARRAL.

han reanadat las interompudas sessions del Judici Oral, ab tal interés, per part del públich, que 'l día avants de la primera sessió, á las portas de l' Audiencia ja hi havia gent esperant tanda. Després se venian los puestos, pagantse á cinch duros los de preferencia y á 10 pesetas los altres.

Continúan desfilant testimonis que declaran sobre 'ls mil y un fets é incidents relacionats ab un assumpto tan embolicat.

L' advocat defensor de la Higinia Balaguer, ha demanat al Tribunal que se someti á la famosa criada al examen de périts, per determinar si está ó nó en la plenitud de sas facultats mentals. Es lo que faltava: que l' única persona que 'l día del crim varen trobar dintre de la casa de la víctima, resultés tocada. Si hi ha una bojería que 's manifesta ab la mentida sistemática, no hi ha dupte que la Higinia Balaguer sofreix aqueixa bojería.

Mentres tan crida molt l' atenció, que á la tal Higinia, en lloch de tenirla subjecta al tractament dur y rigorós de la presó, la tingan detinguda en l' Hospital, ahont se li guardan totas las consideracions y se li dispensa una vida regalada.

Y 'l sentiment públich sofreix tals extravíos, que la Higinia, com si fos un personatge important, reb cartas y més cartas fentli tota classe de oferiments. Un individu ha arribat al extrém de prométreli casarse ab ella, si com espera, surt en vida del procés.

Podrá no ser boja la Higinia Balaguer; pero que farà tornar boig á algú, es induptable.

L.

N Martinez Campos, sempre que li parlan del sufragi universal fa una ganyota.

Y no es que li tinga tírria, no senyors: es qu' ell créu que 'ls electors se donaran tanta pressa per anar á votar, que á las portas dels colegis, ab las empentas hi haurá desgracias.

Per aixó l' héroe de Sagunto y del Hostal de la Corda, sent Capitá general de Catalunya, va enviar los soldats als colegis electorals provehits ab las camillas de campanya.

Altrament lo general treballa de sota-má contra en Sagasta.

Aquest día fins va anar á veure á la reina regent, per dirli mal de D. Práxedes.

¡Alerta fusionistas! Lo general desenvayna l' espasa de Sagunto.

¿Qué diheu? Qu' es rovellada y oscada? No importa: rovellada y oscada com es, encare pot servir.

Per fervos la trabeta.

Los culliters de taronjas de la riviera del Turia están desesperats per lo poch que adineran aquell riquíssim fruyt.

¿Pero de ahont ha de venirlos lo remey? ¿Del govern? ¡Naranjas!

A Valencia está próxima á establirse una nova ordre de freres que 's dedicarán principalment á moralisar y redimir presidaris.

—Cracias á Déu—deya un progressista,—¡que al últim veurém als freres á presiri!

Lo Papa ha fet extensiu á las senyoras la condecoració de l' ordre de Caballeria del Sant Sepulcre.

En Canonje tenia rahò: ara podrém dir sense que ningu se 'n riga.

—Caballeros y caballeras.

Deya un periódich durant la Senmana Santa: «Toda la prensa está conforme que la política está en su periodo de recogimiento.»

La política está aixi tot l' any: recullint sempre, quan no pesetas, disgustos.

Los regidors excomunicats no 's resignan á la seva sort desventurada.

Per contestar als atachs que se 'ls dirigeixen projectan la publicació de un periódich que 's titulará la Justicia.

¡Magnífich titul!

Com que la confecció del tal periódich ha de tenirlos sumament ocupats y preocupats, podrém dir los barcelonins:

—Los regidors de ofici, al últim, viuhén entregats á la Justicia.

¡Es lo que havia de ser!

Durant los dias 3, 6, 25 y 26 de maig se celebrarán á Madrid grans carreras de caballs, concedintse premis per valor de 60,500 pesetas.

Escollin: ¿no valdria més celebrar carreras de mestres d' estudi?

Cada semana passa lo mateix en l' Ajuntament de Barcelona.

Lo dimars es lo dia senyalat pera la celebració de las sessions ordinarias, y 'l dimars no hi ha may prou número de regidors.

Totas las sessions se celebran lo dijous, ab carácter de doble convocatoria.

Tants monuments que ha fet D. Francisco, tantas reformas, tantas obras y no pot lograr que un parell de dotzenas de regidors compleixin lo seu deber!

Pero las sessions de segona convocatoria tenen una ventatja: la de que passen tots los dictámens siga 'l que 's vulga 'l número dels regidors.

Y passa 'l bou per bestia grossa. Per més que siga un bou rostit al ast de ca 'n Martin.

Xeixanta nou congressos internacionals han de celebrarse á París durant lo periodo de la Exposició.

—Tant mateix—deya un conegut marqués—ja podian afigurarse un' altre á la llista y 'n celebrarian setanta: número rodó.

—¿Un Congrés de qué?

—¿Cóm de qué! ¡Un Congrés de arcaldes!

—Magnífich. Podrían celebrar aquest Congrés, y concedir la presidencia de honor al arcalde que tingüés las patillas més llargas y més pobladas. ¿No li sembla senyor marqués?

No 's pot queixar lo general Boulanger. Mentres á Fransa l' encausan y á Belgica l' expulsan, un empresari nort-americá li fa proposicions per anar als Estats Units á donar una série de conferencias públicas oferintli al efecte, un milió de franchs.

Sent la proposició bona que l' accepti es molt possible. ¡No en va 'l general terrible va tornantse prima-dona!

L' ex-rey de Servia s' ha empenyat en donarnos una sorpresa cada dia. Després del divorci ab sa muller, l' abdicació de la corona; després de l' abdicació tracta de ferse frare.

Es lo únich que li faltava, porque 'ls sérvís pogan dirli:

—«El Milano hartó de carne se metió á frayle.»

Lo Sultán de Turquía ha enviat á D. Anton lo gran cordó de l' ordre del Osmanie.

¡Quina ganga!

Ara que té cordó ja no més falta que algun altre sultán li envihi una cotilla.

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Pa-tri-a.
 2. ENDAVINALLA.—Tinter.
 3. TRENCA-CLOSCAS.—Lo más perduto.
 4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Portugal.
 5. GEROGLÍFICH.—Per deutes Barcelona.
- Han endavinat totas las solucions lo ciutadans Tres Toreros, J. Moret y J. Usón; 4 Matorral, Quatre burots y K. Stelar; 3 Un concejal de Ofici y K. Novas del K. Stell; 2 M. A. y Un Babau, y 1 no més Pep Bacinayre.

XARADA.

La prima-dos de Total es hu-dos que molt m' agrada per ser hu-dos molt tres-quatre y á més de gran importancia. De allí trech lo bon primera que consumim los de casa;

y allí tinch una xicota tan caya com prima-quarta. Tera-quatre ab carretela, més de lujo prou ne gasta; ara 'm demana un quart-terts combinat de seda y nácar.

SALTA PINS.

ENDAVINALLA

No só núvia y tinch anells, só molt curta y só molt llarga; só un adorno y só una carga; me portan joves y vells Vaig pèl mar, pèls ponts, pèls pits, per sortijas, per presóns y fins per las profesóns... Veyám si son aixerits.

T. T. T.

TRENCA-CLOSCAS.

DON ELISEO TALVET.

SANS.

Formar ab aquestas lletras lo títul de un drama castellá. JO Y LA CUSINA.

GEROGLÍFICH.

Lo Lo Lo Lo fan

EEE AAA

J. T. ANGUILA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans K. Novas del K. Stell, V. Andres, Ratolf, Barcelonés, Baldom, K. Stelar, J. Moret, P. Duran, Tres Toreros, Triunvirato, J. Llobet, Ben Ruben, Altet Primet, Un Quinto, Maginet Petit, E. Puigener, J. Zaid, Bernat Socas, A Banus, Bolet, Carlos de Villa, Noy Ros, F. Rojas y P. Conca.—Lo que 'ns envian no fa per casa. Ciutadans Noy de la Bel, J. Usón, Joseph Pep y C., Maria Pla, P. Lut y P. Lat, Un Bemol, Funut, P. Bernadas, Un Forner, M. Niqui, J. T. Anguila, J. Terri, Caté y Copa, J. Llobet, Marangy, Dos Carolus, Carlos Barral, E. Nualart y Casas y Chaniduc.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciutada M. Pi: L' hi enviarem junt ab lo dictamen: no ho hem fet avants per estar sumament ocupats.—Un Catala: En los versos hi ha bona intenció; pero la bona intenció no basta.—M. Vallis: Ho publicarém y moltas gracias.—M. Muller: La poesia resulta llarga y bastant gansa.—T. T. T.: Los versos estan bé.—E. Vilaret: Lo sonet esta bé; pero no pot insertarse. ¿No repara que si 'ls uns colabardors alabavan als altres, lo periódich perdria tot l' interés?—D. C.: Los dibuixos no filan prou.—Sagasta Petit: Quan vulga copiar alguna cosa, procuri que no siga tan coneguda.—N. Bas y Socias: L' article es difus.—R. Roura: Tindrem present lo que 'ns indica.—P. P. (Darnius): L' indole de la noticia no entra dintre del caracter de nostre periódich.—Quim Artigayre: L' article va bé com de costum.

OBRA NOVA

POEMA DRAMÁTICH

DE FREDERICH SOLER

Edició de lujo — 1 tomo en quart, 3 pesetas.

Se ven en la librería de Lopez, Rambla del Mitj, 20.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro. 21 y 23.

—¡Desgraciat! No firmis! Basta!...
—¿A qué vé aquesta sossobra?...
Lo prometre no fá pobre!..
y 'l pagar no fá Sagasta.